

- Naruszenie art. 4, ust. 2 i 3, art. 20 i 21 powołanej wyżej dyrektywy 92/43/EWG, art. 5 ust. 2 i art. 7 ust. 1 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, art. 8 regulaminu wewnętrznego Komitetu Siedliskowego, art. 9 regulaminu wewnętrznego wydanego na mocy decyzji 2001/C 38/03, zgodnie z wskazanym art. 7 ust. 1 oraz ogólnych zasad dobrej administracji i „*audi alteram partem*”. Skarżąca twierdzi w tym zakresie, że nie zwrócono się do Komitetu Siedliskowego o zajęcie stanowiska w ramach zwykłej procedury, lecz w ramach procedury dotyczącej stanowisk pisemnych, pomimo braku takiej konieczności, bez uzasadnienia wyboru tego trybu postępowania i bez umożliwienia Komitetowi Siedliskowemu ustosunkowania się do wszystkich technicznych aspektów sprawy.
- Komisja wydała swą decyzję na podstawie propozycji wykazu, opartej na nieprecyzyjnych lub nieistotnych danych z punktu widzenia kryteriów ustanowionych w załączniku III do dyrektywy 92/43/EWG.

**Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2005 r. przez
CEGELEC SA przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**

(Sprawa T-104/05)

(2005/C 106/83)

(język postępowania: francuski)

W dniu 28 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga CEGELEC S.A. z siedzibą w Brukseli, reprezentowanej przez adwokatów André Delvaux i Véronique Bertrand, przeciwko Parlamentowi Europejskiemu.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- orzeczenie o dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 15 grudnia 2004 r., mocą której Parlament Europejski odrzucił ofertę spółki CEGELEC i udzielił spółce GROUP 4 Technology trzech kolejnych zamówień na dostawę i instalację systemów

nadzoru wideo w trzech głównych miejscach pracy Parlamentu Europejskiego, będących przedmiotem ogłoszenia o zamówieniu opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* S 61 z dnia 26 marca 2004 r., której uzasadnienie zostało doręczone spółce CEGELEC w piśmie z dnia 16 grudnia 2004 r.;

- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu o odrzuceniu jej oferty w ramach postępowania przetargowego dotyczącego instalacji systemów nadzoru wideo w trzech głównych miejscach pracy Parlamentu Europejskiego i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi.

Na poparcie swych roszczeń skarżąca powołuje się na naruszenie wymogów właściwej dokumentacji technicznej oraz przepisów rozporządzeń 1605/2002⁽¹⁾ i 2432/2002⁽²⁾ i dyrektyw 92/50⁽³⁾, 93/36⁽⁴⁾ i 2004/18⁽⁵⁾, polegające w szczególności na:

- niewystarczalności doręczonego skarżącej uzasadnienia zaskarżonej decyzji;
- niezastosowaniu kryteriów udzielania zamówienia ani ustanowionego w dokumentacji przetargowej systemu przydzielania punktów;
- fakcie, iż ze względu na swe rozmiary wybrana oferta uchybia obowiązkowi przedstawienia oferty na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej;
- fakcie, że z naruszeniem zasady równości między oferentami Parlament udzielił zamówienia opiewającego na kamery, które nie zostały zademonstrowane w trakcie seansu „foto-testów”;
- spóźnionego charakteru wybranej oferty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 248, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 357, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 209, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 199, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 134, str. 114